

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

11.nodaļa: Apsēstība

183.

Tuvojoties gara celtniecības laikam, ir daudz apsēsto; liekas, it kā kāds būtu pielāgojis atslēgas vāji noslēgtām durvīm. Vajag sevišķi apdomīgi vērot cilvēkus. Pie tam jāiegaumē, ka apsēstajiem ir savdabīga, pretrunu pilna, domāšana. Vēloties tiem palīdzēt, var vai nu ar iedvesmas spēku apsēdēju izdzīt, vai atstāt to pilnīgi mierā, ja iespējams, pat pilnīgi izolēt. Jo apsēdējam ir vajadzīgs ne tik daudz pats subjekts, kā iespēja, ar pēdējā palīdzību, iespaidot apkārtni. Visļauņāk ir bieži uzmākties apsēstajam, apelējot pie viņa veselā saprāta, kura tam trūkst. Nav labi, apsēstajam dzirdot, sākt viņu nožēlot, vai arī pelt viņa pretrunības. Stingra un satriecoša pavēle, vai arī izolēšana, spēj atvieglot vājās sirds likteni. Jo apsēstībai ielīst taču atļauj sirds nespēks. Sirds uguns apsvilina visus spalvainos viesus.

Atteikšanās no Skolotāja nogriež visas iespējamības, it īpaši, ja atteikšanās notikusi apziņā jau pirms apsēstības iestāšanās. Tā cilvēki bieži atmodina jau iemigušās noliegsmes un, protams, kā sekas pirmkārt, ir atteikšanās no Skolotāja, jo ikvienu haotiskumu uztrauc jauncelšana un sadarbība. Haotisma pamatā guļ ļaunuma sēklas, kas tiek iznīcinātas tikai bargas pieredzes ceļā. Mūsu dienās ir nedzirdēti daudz apsēsto. Arī tumsa grib izpausties.

184.

Melna Sirds zīme vienmēr ir uzskatīta par lielu briesmu simbolu. Tikai pašu nelokāmāko drosmi varēja stādīt pretī šim postam, bet tāda drosme reti kad bija atrodama. Drosmes pakāpi mēdz pārbaudīt atkarībā no briesmu spēka. Īsta drosme, briesmām kāpinoties, pieaug. Mūsu karotājs zina, par kādu drosmes pakāpi Es runāju. Kad uzbrūk tumšo leģioni, tad sekas mēdz būt dažādas. Būtības ievainošanas gadījumā sekas ir apsēstība, šķīstītam garam, protams, nedraudēs apsēstība, bet gan slimības. Jūs lasījāt, ka Mūsu Brālis, būdams jau augstākā pakāpē, pēc tumšo pretuzbrukumiem ilgstoši slimoja. Tādas sekas jāņem vērā, jo kauja ir milzīga. Protams, ir iespējams tumšo bultu ietekmi vājināt, bet ir vajadzīga tomēr arī personiskā piesardzība. Šī pati tiekšanās jāliek lietā arī uzkrājot drosmi, kā zāles pret melno indi. Fiziskā novājināšanās, protams, nenozīmē garīgu novājināšanos. Pat otrādi, dažreiz garīgo bagātību tērēšana kļūst neierobežota.

185.

Es norādīju uz apsēstību un uz sātānistiem, ko arī jūs redzat katru dienu. Ne žēlodamies, bet skaudri piesargādamies nonāksit līdz uzvarai. Skarbums lai ir kā ass šķēps. Tā jāsoda visi zaimotāji.

186.

Ļaunā sirdī nieieplūdīs pat vistīrākā prāna. Pat Aum paliks nenozīmīgs melīgas un nodevīgas sirds priekšā – to iegaumēsīm, lai nekāda apsēstība neiekļūtu sirdī. Jūsu priekšā ir apsēstības piemēri un jūs redzat, cik daudz tiek zaudēts apkaunojošās vājības pilnās dienās.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

11.nodaļa: Apsēstība

Nesen jūs dzirdējāt par apsēstību, gadījums gandrīz bez cerībām, jo slimniece pagura cīnīties un kļuva par apsēdēja sekotāju. Personīgais magnēts var apturēt drausmu attīstību, bet rakstiski nav iespējams iespaidot. Arī tuvinieki veicina slimības pastiprināšanos. Parasti šādus apsēstos vajag pārvest jaunā vietā un pārmainīt visu vidi. Cilvēki neapjēdz cik ļoti vide veicina dažu slimības attīstību. Tā jāpieradinās pie ārsta stāvokļa. Mūsu iekšējā dzīve pilna ārsta darbības.

Augstākajiem Spēkiem pēc palīdzības šiem nelaimīgajiem nepaliek bez atbildes pie nosacījuma, protams, ka šie nelaimīgie arī paši tieksies garīgi pacelties.

Zemākās pašnāvnieku būtnes, protams, var iemanīties visādos ekscesos. Un vampīrisms nebūt nav reta parādība. Neizdzīvotās, netransmutētās enerģijas sevišķi spēcīgi pievelk viņus zemes emocijām.

Monādes atdalīšanās ir atmiņas zaudēšana par personību, bet nevis par individualitāti. Bet monādes galīgā atšķiršanās no citiem principiem ir drausma lieta, sliktākais, kas var notikt, jo šāds fakts aiztur individualitātes evolūciju uz daudziem un daudziem gadu tūkstošiem. Šādai monādei vajadzēs no jauna uzbūvēt sev mītni jeb vadu, ejot caur visām zemākajām formām.

Ļoti teicami, ka jūs atzīmējuši apsēstības briesmas. Norādiet arī, ka vairums vājprātīgo ir vienkārši apsēsti. Tāpat arī, varbūt, dodiet mājienu par zemākā psihisma kaitīgumu, kas var novest pie apsēstības. “Ugunīgajā Pasaulē” pietiekami runāts par psihismu. Bet parādiet arī augstākos ceļus, sirds un garīgās sintēzes uzkrāšanas ceļus. Var aprādīt, ka tuvākajā nākotnē, kad cilvēce evolucionēs smalko enerģiju izpratnē, tad arī mediumisma jautājums gūs pareizo atrisinājumu. Atradīs nosacījumus un metodes mediju aizsardzībai pret nejaušiem iespaidiem un iedarbībām, un tos varēs iesaistīt sadarbībā zinātnisku pētījumu nolūkos.

187.

Apsēstības veidi ir neskaitāmi. Var būt visdažādākās apsēstības pakāpes. Paši apsēdēji var būt ar visdažādākām īpašībām.

Tā mēs pazinām kādu godīgu vecenīti, kuru bija apsēdis viņas vecvectēvs – bīskaps. Nekā ļauna viņā nebija, viņa, cik spēdama, nodarbojās ar labdarību un teica sava vecvectēva sprediķus, kurus, kā redzams, viņš savā dzīvē nebija paguvis noturēt. Bet tomēr tādas parādības ir ļoti nožēlojamas, jo tās pamazām paverdzina apziņu un iegūst varu pār sava upura gribu. Un visa šāda apsēstā dzīve pāiet viņam bez jebkāda patiesa uzkrājuma. Cilvēki tik ļoti baidās zaudēt savu individualitāti un gribas brīvību, bet tieši tiem, kas par to tik ļoti baidās, lielākoties tās nemaz nav, un pat biežāk nekā citi viņi ir apsēsti.

188.

Vajag uzmanīgi izturēties pret tā saucamiem divkāršās dzīves gadījumiem. Ļaunākā gadījumā tas ir apsēstības veids, labākā tie ir agrāko iemiesojumu pārdzīvojumi. Dažreiz gars tik stipri pieskaras agrākajiem iemiesojumiem, ka pārdzīvo tos no jauna.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

11.nodaļa: Apsēstība

Nepieciešams rūpīgi piegriezt vērību šim stāvoklim, kas neietilpst pašreizējās iemiesošanās apziņā. Nevajag mocīt ar jautājumiem, bet arī šeit var būt noderīgs jogs. Viņš var pavēlēt nepieskarties pagātnei. Jūs nomanījāt, ka Mēs tikai nepieciešamības gadījumos skaram agrākos iemisojumus, lai nepievilkto no Akašas pagātnes emanācijas.

189.

Apsēstība, protams, spēj dot veselu izpausmju virkni, bet zemākām sfērām nevajadzētu pieskarties, jo tās ir ārkārtīgi indīgas.

190.

Par "Urumiju" sauc apsēstības ugunīgo izpratni. Šāda jūtziņa piemīt ne vien cilvēkiem, bet arī daži cilvēkiem tuvi dzīvnieki nojauš šo briesmīgo stāvokli. Zirgi un suņi it īpaši saprot to un izrāda sašutumu, kad tuvojas apsēstie. Senajā Ķīnā bija īpatnēja augsti novērtēta suņu suga, kura sevišķi jūtīgi samanīja tā dēvētos apsēstos. Senatnē bija arī paraša rādīt visiem zirgus un suņus. Pie tam novēroja dzīvnieku izturēšanos. Daudziem sūtniem bija jāiztur šāds pārbaudījums. Jāpiezīmē, ka arī kaķi nojauš apsēstību, bet tie parasti reaģē gluži pretēji. Apsēstība viņos izraisa prieku. Piemēram, kad kaķis nojauš apsēsto vai tā spēcīgu izpausmi, tas neslēpjas, bet staigā priecādamies un ņaudēdams. Turpretim suns sacel spalvu un mēģina vai nu paslēpties, vai arī uzbrukt tādām cilvēkiem. Vajag sevī attīstīt Urumiju ne vien lai aizsargātos, bet arī apsēdēja izdzīšanas nolūkos. Bieži vien tikai saruna par Agni nozīmi jau iedarbojas uz apsēdēju. Viņš bīstas Uguns un tāpēc ugunīgās enerģijas pieminēšana vien jau piespiež viņu saniknoties un pēc tam atkāpties.

191.

Ir jau sacīts, ka apsēstības atklāšanas gadījumā, vai nu jāizdzen apsēdējs, vai jāatstāj apsēstais mierā, vientulībā, jo tad apsēdējam, kurš neatradīs darbības lauku, apniks un viņš aizies. Protams, ir labāk nedot apsēstajiem ieročus un spirtu, bet tā, lai tie iespējami mazāk nojaustu savu izolētību.

192.

Ir liels spriegums; jāsaprot, cik lielā mērā pasaules stāvoklis ir saistīts ar darbībām. Nav iespējams nošķirt, kad vispārējais stāvoklis līdzinās nedzirdētai kaujai, tādēļ arī tā Pavēlu turēties nenošķirti, piesātinoties ar esošā momenta spriegumu. Neatkāpties, bet draudzīgi atspiest apsēstos. Ja pieļaujams joks, tad šo cīņas fāzi varētu nosaukt par kauju ar apsēstību. Īstenībā tumšie lūko pastiprināt sevi ar apsēstību. Bet tāda metode nevar ilgi turpināties, jo tieši ar apsēstību tie posta paši sevi. Jūs taču zināt, ka apsēstība pakāpeniski ruinē organismu un neizbēgami ir dažu nervu centru paralīze. Tāpēc tik daudz laba varētu darīt ārsti, piegriežot vērību apsēstībai. Pajautājiet ārstam L., vai viņš nav novērojis apsēsto acīs dažas savādības? Jo pēc acīm taču var spriest par dubulteksistenci. Kad viņš būs atbildējis, pateikšu Savus pārļabojumus. Neņemiet vērā tikai ārējas parādības vien, piemēram, neskaidru vai klejojošu skatu, ir jānovēro

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

11.nodaļa: Apsēstība

arī citas pazīmes. Atzīmējamas ir arī gaitas, balss pazīmes un pat izmaiņas svarā. Nejaudājiet par to psihietriem, jo tiem ir sastinguši slēdzieni, bet L. Tipa ārsti spēj novērot bezpartejiski. Un tomēr, cik šādi novērojumi vajadzīgi tagad, kad apsēstība kļūst par epidēmisku kaiti! Veseli apķērīgu garu pūļi nojauž cilvēku siržu nespēcību un kāri tiecas iegūt zemes smaržu.

193.

Vai jūs sev apkārt nepamanāt daudzus apsēstos? Vajag piegriezt vērību nedzirdētajai apsēstībai. Vienīgi tā iespējams ar to cīnīties. Vispirms vajag apjēgt, ar ko ir darīšana, jo izprast nozīmē uzvarēt.

194.

Lai ārsts nebrīnās novērojot, ka apsēstības pazīmes pieņem epidēmisku raksturu; to ir vairāk, nekā cilvēka prāts spēj iedomāties. Pie tam paveidi ir ļoti dažādi – sākot ar gandrīz nenojaušām savādībām un beidzot ar trakošanu. Slavēju ārstu, ka viņš ievērojis sakarību ar veneriskām slimībām. Patiešām, tas ir viens no apsēstības kanāliem. Var sacīt, ka vairums veneriķu nav brīvi no apsēstības. Bet vienā ziņā ārsts izrādījies pārāk optimistisks – veneriskās slimības gan var atvieglot apsēstības piekļūšanu, bet tās izārstēšana nenozīmē apsēdēja izdzīšanu. Tāpat īgnus uzbudinājumus savās ārkārtīgajās pakāpēs var pieaicināt apsēdēju, bet nav sagaidāms, ka pirmais smaids jau to izdzīs. Šādā novērojumā jau ir ietverta vesela zinātne. Ārsts rīkojas pareizi, apmeklējams ne vien vājprātīgo mājas, bet arī cietumus. Derīgi apmeklēt arī biržu vai kuģa klāju briesmu brīdī. Var novērot gan ilgstošas, gan īslaicīgas vai pastāvīgas pazīmes, tāpat novērojama arī sviedru izdalīšanās. Novērotājam pakāpeniski atklāsies daudzas īpatnības. Starp tām būs novērojamas arī Smalkās Pasaules detaļas, bet viens paliek negrozāms, ka apsēdēja izdzīšana nav atkarīga no fiziskiem iespaidojumiem. Vienīgi Agni, vienīgi skaidrā enerģija spēj pretoties šim cilvēku postam. Atkārtoju vārdu posts, jo tas atbilst epidēmijas apmēriem. Daudzi ārsti nosauks Agni par māņticību un apsēstību par tumsonību. Cilvēki tik bieži apbalvo citus ar savām īpašībām, bet arī visu pakāpju apsēdējus šādi pētījumi padarīs nemierīgus.

195.

Brīdiniet ārstu, ka saskarē ar apsēstajiem vajadzīga piesardzība. Jāiegaumē, ka tuvojoties apsēstajam pat domās nevajag cilāt atklātus norādījumus par apsēstību. Nedrīkst aizmirst, ka apsēdējs attiecībā uz domām ļoti jūtīgs, kad viņam rodas aizdomas, ka viņa klātbūtne atklāta. Viņš var izpaust savas dusmas ļoti daudzveidīgi. Iznīcinot apsēstību, var iegūt daudzus ienaidniekus, tāpēc šādi novērojumi izdarāmi neatklājot personību.

196.

Vēl pasakiet ārstam – ne jau katra apsēstība katrā ziņā ir tumša. Var būt arī vidējo sfēru iespaidojumi, kuri, pēc apsēdēju domām, vērsti uz labo. Bet sevišķi labas sekas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

11.nodaļa: Apsēstība

nemēdz būt. Šo ne visai augsto pakāpju apsēdēju un viņiem pieejamo ietvērēju attīstība nav augsta – rodas divdomāšana, nelīdzsvarotība un neprasme valdīt pār sevi. Tādu cilvēku, kurus dēvē par gribā vājiem, ir daudz, pie tam abas gribas vājina viena otru. Tādus cilvēkus ir iespējams ārstēt, dodot viņiem darbu pēc viņu izvēles, bet lielā daudzumā. Saspringta darba gadījumā apsēdējam apniks būt bezdarbīgam, jo katrs apsēdējs tiecas izpaust savu Es. Tā ārstam iespējams novērot dažādus apsēstības veidus, bet epidēmijas princips ļoti kaitīgs cilvēces augšupejai. Starp citu, no apsēstības ļoti pasargā Guru jēdziens. Gribas pavājināšanās gadījumā Skolotājs aizdod no sava krājuma, lai novērstu svešā tumšā iespaida iespiešanos. Protams, Skolotājs ar augstu apziņu spēj iejūtīgi nosacīt, kad viņa līdzdalība vajadzīga. Šāda vadība taču nelīdzinās varmācībai.

197.

Jūs dzirdējāt par apsēstību, gadījums gandrīz bezcerīgs, jo slimā piekusa cīnīties un kļūva par apsēdēja sekotāju. Ar personības magnetu var apturēt šausmu attīstību, bet rakstiski iedarboties jau neiespējami. Tāpat arī apkārtējie veicina slimības pastiprināšanos. Parasti šādus apsēstos vispirms vajag pārvest jaunā vietā un pārmainīt visu ap viņu. Cilvēki nesaprot, cik ļoti apkārtne veicina dažu slimību attīstīšanos. Tā jāpieradinās būt ārsta stāvoklī.

198.

Sugestijas ietekmē daudzi noziedznieki pievērsīsies darbam. Gluži tāpat kā dzeršanu un citus netikumus, arī noziedzīguma slimības iespējams ārstēt ar gribas pavēli. Nav arī jāaizmirst, ka daudzi noziegumi tiek izdarīti apsēstības ietekmē. Tātad šādus cilvēkus vajag ārstēt, bet nevis nosodīt. Līdztekus šādai ārstēšanai izšķiroša nozīme, protams, ir kāpinātam, sistemātiskam darbam; apsēdējam katrs darbs ir nīstams. Viņi cenšas iegremdēt haosā, bet darba būtība ir jau radoša izpausme.

199.

Apsēstība jānosaka ļoti precīzi. Nav jābrīnās, ka garīguma pavarda tuvumā ir ne mazums apsēsto. Tam par iemeslu tas, ka tumšie tiecas pastiprināt savu sardzi. Kas gan cits, ja ne apsēstie, spēj labāk palīdzēt tumšajiem spēkiem? Turklāt apsēstības daudzveidība ir neapbrīnājama. Pirmkārt ir jāapzinās, kur ir būtiskais Labums un kur ļaunums? Tā ugunīgā sirds uzreiz izpratīs, kur slēpjas apsēstība.

200.

Atgādiniet ārstiem, lai tie novēro cilvēkus tai laikā, kad tie atrodas tā sauktajā labas veselības stāvoklī. Parādības, kuras ārstus visvairāk interesē, nevar tikt izsekotas lipīgu slimību laikā. Pats inficēšanās princips mazliet atgādina apsēstību, bet vispamācošākās psihiskās enerģijas izpausmes, protams, ievazātu epidēmiju laikā neparādīsies. Un tomēr šo apstākli nekad neņem vērā. Kā tad var gaidīt straujus atklājumus, ja psihiskās enerģijas pati svarīgāka izpausme netiek uztverta, netiek pat ne apstrīdēta, netiek pat noliegta, bet līdzīgi visnesvarīgākajām parādībām vienkārši

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

11.nodaļa: Apsēstība

netiek pamanīta. Vissekmīgākā metode būs: nemitīgi atkārtot par psihisko enerģiju. Varbūt, ka kāds noslēdzis durvis ar visām atslēgām, citiem nezinot izlasīs par psihisko enerģiju un, nevienam neatzīdamies, tomēr padomās par to.

201.

Protams, ikviens var brīvi izvēlēties savu likteni un pat galīgo pagrimumu. Bet bezdvēselīgas būtnes ir ļoti infekciozas un kaitīgas. Šādā izdzisuma stāvoklī apsēstības iespējamība sevišķi viegla. Neieskatiet kā pārspīlējumu, ja apmēram puse planētas apdzīvotāju pakļauta šīm briesmām. Protams, pakāpes ir ļoti dažādas, bet iesākusies trūdēšana ļoti progresē. To var redzēt arī pie pagājušām Kultūrām. Gara Ugunis apdzisa kā dūmaini sārti, bet visi dūmi ir indīgi, ja nepapildina ar derīgu vielu.

202.

Senie pravietojumi vēsta: “Kad viss aptumšosies, tad cilvēki lielīgi iedomāties, ka viņiem atļauts viss.” Tieši tumsa padara cilvēkus neprātīgus. Iedrīkste nav neprāts. Katrs, kas iedrīkstas, apzinās nolemtās iespējamības, bet neprātīgais izrāda pretošanos Esamības likumam. Robeža starp neprātu un iedrīksti ir ļoti smalka. Vajadzīgs Sirds Gaismeklis, lai šo robežu atrastu. Turklāt tas, kas iegājis neprāta sfērā, diezin vai spēs pievērsties gudrajai iedrīkstei. Riši ir iedrīkstējušies, svētvaroņi iedrīsktējušies, bet viņi nav pieļāvuši neprātu, jo tas, vispirmām kārtām, ir nejēdzība. Tas noved pie apsēstības ar visām tās drūmajām sekām. Cik pretīga ir aina, kad apsēdējs cenšas izdzīt smalko čaulu no ķermeņa. Nekas nevar būt nejēdzīgāks par to, kad divi smalkie ķermeņi strīdas vienas zemes čaulas dēļ.

203.

Rs zina, kā dažreiz izpaužas cilvēka apziņas divdabība. Visvienkāršāk to izskaidrot ar apsēstību, bet bez tā izteicas arī pagājušās eksistences īpatnības. Bet var būt arī apskaidrība nākotnei, kas kā pašiedvesma atrauj no tagadnes.

Tāpat pamācoši novērot, ka šāda divdabība izpaužas daudz biežāk nekā domā. To nevar attiecināt tikai uz melīgu raksturu vai ieradumiem vien, tā būs kā apziņas aptumšošanās uz zināmu laiku. Daži novērotāji domā, ka notiek pieskarsme haosa vilnim, kas izsit apziņu no tās normālā stāvokļa. Šādam novērojumam neapšaubāmi ir pamats.

Cilvēki pārāk maz mēcās pazīt savu normālo apziņu, lai uztvertu novirzes.

Jo pat labākais draugs var izraisīt satricinājumu, ienākot negaidot, - Viss minētais attiecas uz augstāko Hieroiedvesmi. Bet ļoti retas, sevišķos izņēmuma gadījumos un sevišķos apstākļos, notikumi arī Augstākā Gara iemājošana nevainojami šķīstī ķermeņi. Tā vissenākajās Teurgijās rodami norādījumi, ka ezotēriskajās Mistērijās notikuši gadījumi, kad Augsts Gars uz laiku ieņēmis augsta priesteru ķermeņi, kas sevišķi tam gatavojies, bet šādi gadījumi ļoti reti un notikuši sevišķi cēlos nolūkos.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

11.nodaļa: Apsēstība

204.

Jūs jautājat – vai mēdz būt gaiša apsēstība? Atbildēšu – visretākajos gadījumos mēdz būt. Bet, protams, jums taisnība, ka termins “apsēstība”, vāji saistas ar gara liksmi vai ar Dievišķās Svētdevības pildīšanos. Tā krievu literatūrā šis apzīmējums bieži tiek attiecināts uz gluži pretējas nozīmes stāvokļiem. Patiešām šo stāvokļu kādība ļoti dažāda. Tā pie tumšās apsēstības notiek zemāko centru pakļaušana, bet Svētdevības spēku jeb Hieroiedvesmas uztveršana var realizēties vienīgi augstākajiem centriem atveroties, pie pilnīgas garīgās un fiziskās šķīstības, pie visa organisma vibrāciju sevišķi harmoniskas pacilātības, citādi nāve neizbēgama.

Apsēstība, kā varmācības avots, ir vienmēr tumša. Turpretī Augstākie Spēki sūta pildīšanos ar Garu jeb Hieroiedvesmas staru tam, kas spēj to uztvert. Nav augstāka sasnieguma, kā Ugunīgās Pasaules stara uztveršana.

205.

Ir zināms, ka ikviens ļauns darbs pakāpeniski izskaužams, bet jums jautās: “kā izpaužas taisnīgums attiecībā uz apsēstību? Kas nesīs sekas – apsēstais, vai apsēdējs?” – Kas spēj izšķirt, kuri ir apsēdēja vara un kur paša apsēstā griba?

Apsēstība rodas vienīgi tad, kad ir brīva pieeja. Bez tam vēl, jau pirms apsēstības ļaunums čukst un sagatavo vājo garu. Ap tiem, kas jūt vajadzību pēc ļaunuma, sarodas arī viņu pašu pievilktie radījumi.

Apsēsto karma ir smaga!

206.

Ikkatrs kosmisks sasniegums slēpj sevī briesmas nevērības gadījumā. Ja cilvēki spēj iegūt jaunas enerģijas, tad vājajiem gariem palielināsies apsēstības briesmas. Pret apsēstības jautājumu jāattiecas zinātniski. Ir konstatēti divi esamības momenti. Pirmais – dzīves nepārtrauktība dažādos stāvokļos, otrais – vienas būtnes gribas ietekme uz otru. Tā būtnes, atrazdamās dažādu pakāpju smalkos ķermeņos, spēj vērst savu domu uz iemiesotajiem Zemes virsū. Neapzinātā enerģija var sekmēt pasaulu apvienošanu, bet savienojot augstāko, tā arī atver ceļu zemākajiem. Pie tam arī zināt, cik ļoti zemie cenšas satuvināties ar zemes emanācijām. Tāpēc vajag brīdināt cilvēkus par gribas nelokāmību, jo apsēstība ir viens no visvairāk nepielaižamiem stāvokļiem. Un tikai trešās – stingras un šķīstas gribas iejaukšanās var pārtraukt šo nelikumību, kas uzbrūk cilvēkiem neatkarīgi no vecuma un stāvokļa.

Neskaitāms ir to daudzums, kas vēlas ļaudīm iedvest visnekrietnākās domas.

207.

Par visu vairāk Man dara rūpes Pasaules nelīdzsvarotība. Attīstās apsēstība un draud ar ārprātu. Daudzas zemes vārda pilnā nozīmē, pārvalda ārprātīgie. Masu apsēstība agrāk neatkārtojās, nav saprotams kāpēc zinātnieki nepiegrīz vērību šādam postam!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

11.nodaļa: Apsēstība

Cilvēki izdara miljoniem slepkavību. Vai tiešām neviens nepadomās, ka tas izriet no apsēstības perēkļa!

208.

Inkvizīcija, varmācīgi pārtraucot miljoniem savu upuru dzīvības, izraisīja šausmīgu apsēstības postu. Jo no visām Smalkajā Pasaulē pirms viņu dzīves normālā laika notecēšanas un vēl pilnas neizlietotu magnētisko pievilkšanas spēku krājumu, kas piesaista tās zemei, bieži, savas neattīstītās apziņas dēļ, nebūdamas spējīgas pieņemt augstākā sprieguma strāvas, alkst pieskarties caur visiem viņām pieietamiem vadiem Zemes dzīvības spēkam. Un ļaunums un atriebība piesaistīja šos upurus viņu bendēm un apsēstības ceļā pamudināja viņus izdarīt vēl lielākus noziegumus un pat beigt dzīvi pašnāvībā, lai tad uzsūktu un izbaudītu asins emanācijas, kuras viņiem deva, kaut arī uz īsu brīdi, dzīves ilūziju.

209.

Pašnāvība ir sirds apgānīšana un gara truluma augstākā pakāpe. Tikpat nepieņemama sirdij ir ļaunprātīga slepkavība.

210.

Psihisko epidēmiju briesmas pieaug. Šī parādība nav sevišķi negaidīta, jo visās "Puranās" teikts, ka Kali Jugas beigās cilvēkus pārņems neprāts. Ļoti bīstami, ka cilvēki neatzīst šādu stāvokli. Slimo var ārstēt tad, ja tas nepretojas. Bet pat visspēcīgākās zāles iedarbosies nepareizi, ja cilvēks nepielaiž to dabīgo iedarbību.

Bet kā lai jūs spējat ieskaidrot tautai, ka viņas vadītājs ir neprātīgs? Kā varat likt saprast, ka Skolotāji neprātīgi? Kā varat pierunāt tautu, ka nekavējoties kaut kas jādara lai atveseļotos? Pie tam medicīnas pārziņā esošie līdzekļi izrādīsies pretēji jūsu prasībām. Sevišķi tas sakāms par psihisko novadu. Cilvēki līdz pat šim laikam neatzīst apsēstību. Par šo priekšmetu var iespiest grāmatu kaudzes, bet bailīgā apziņa tomēr noliegs īstenību. Var uzrādīt daudzas materializācijas, bet tie, kas vēlēties noliegt, atradīs sev attaisnojumus.

211.

Apsēstība un pašindēšanās – tuvi kaimiņi. Kā viens tā otrs cilvēku vienlīdz maz atzīti. Pašsaindēšanās gadījumā visai viegli iespējama apsēstība, bet apsēstības gadījumā notiek galīga saindēšanās; šāda saindēšanās nenovēršama. Daži apgalvo, ka apsēstības gadījumā veselība ne tikai neciešot, bet tā pat uzlabojoties. Dziļi maldīgi, - tikai nervu sasprindzinājums rada šķietamu veselību. Bet svešās psihiskās enerģijas ielaušanās katrā ziņā atvērs ieeju dažādām sērgām. Apsēstība nav psihisms, bet visa organisma bojājums. Noteikti sacīsim – apsēstība ir ne vien psihiska saslimšana, bet arī visa organisma saindēšanās parādība. Daudzu epidēmiju pamatā ir apsēstība. Tumšais apsēdējs, protams, nerūpēsies par piekritēja veselību. Katra slimība ir jau trūdēšana, kas tīkama tumsai. Divas psihiskās enerģijas ilgi kopā sadzīvot nevar. Periodiski var

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

11.nodaļa: Apsēstība

iestāties apsēstības pavājināšanās, tādu paņēmienu mēdz pielietot apsēdēji, ja tie savu upuri augstu vērtē.

212.

Cik viegli var nokļūt apsēstībā, tikpat grūti ir nodibināt sadarbošanos ar Smalko Pasauli. Pirmkārt, cilvēki vispār maz domā par īsto sadarbību; otrkārt, viņi vispār neatzīst, ka Smalkā Pasaule eksistē. Apsēstības gadījumā notiek nevēlama patvarība, bet saprātīgas sadarbības iespēju izmet no apziņas. Daudzi Smalkās Pasaules iemītnieki vēlas likt lietā savas zināšanas, bet viņiem liedz pieeju dažādas mānītības un baiļu dēļ. Kaut jūs zinātu, kāds Smalkajā Pasaulē patlaban satraukums, kad cilvēces jaunais iedalījums satricina izplatījumu. Nevajag domāt, ka tagadējais laiks ir parasts laiks, tas ir neatkārtojams un tas var sākt Jaunu Ēru. Bet radiet varoņus,- tā ir novēlēts.

213.

Vajag mērit ar vienu un to pašu mērauklu, lai atrastu īsto jēgu. Ir daudz ilūziju un rēgu, kas traucē novērtēt īsto gara kustību. Daudzas tumšo spēku izpausmes cenšas savaldzināt vai iebiedēt. Sevišķi smagi šādi uzbrukumi tur, kur tuvumā apsēstie vai psihiski slimie; viņi ir kā atvērti vārti, viņi ne tik vien pievelk sev būtnes, bet rada it kā kanālu visiem apkārtējiem. Psihisko slimību robežas tik tikko manāmas, tāpēc ieteicu tādu piesardzību. Ieskatu, ka nav nozīmes šķiest spēku eksperimentos ar apsēstajiem, kad neveselība ir satricinājusi līdzsvaru, čukstētāji var cieši piesaistīties slimajai ausij. Bet vienīgi nesatricināma apziņa nekavējoties nokratīs šīs čūskas. Jums jau pietiekoši zināms, ka slimību nedrīkst ielaist. Nekavējoties vajag iepotēt možumu un nevajag aizmirst Agni.

214.

Vienmēr brīdiniet attiecībā pret zemāko psihismu, kurš var novest pie apsēstības. Nav pretrunu tai apstākļi, ka enerģiju iespējams virzīt kā uz labu tā uz ļaunu. Tas pats spēks spēj kalpot gan radīšanai, gan postīšanai. Tikai cēla domāšana un sirds skaidrība var galvot par spēka labu izmantošanu. Katram jāiegaumē, ka tam ir uzticēts kalpot, lai pasaule varētu zelt. Tas jau ticis sacīts, bet jūs pareizi aizrādījāt, ka neprašas tai apstākļi, ka ļaunums vairo ļaunumu, bet labais kalpos labajam, var saskatīt pretrunu.

Kad cilvēki vēlas celt iebildumus, tad viņi gatavi neatzīt pat vienkāršāko patiesību. Kurp gan var virzīt enerģiju, ja griba un domas pievērstas ļaunumam? Protams, spēks plūdis pa tumšo kanālu. Kas vēlas zemāko, tas to arī saņems. Negrozāmi ir vārdi par apsēstību, jo dzīves pilnveidošanā tā rada briesmas. Tāpat arī vidutāji nedrīkst būt zemiskas dabas. Gara tumsonība un niknums spēj pievilkt vienīgi atbilstīgas atbildes. Bet katram ir jātiecas vienīgi uz labāko.

215.

Grūti saprast, kāpēc cilvēki kalpodami vienam mērķim, noniecina cits citu? Kaut vai mazā mērā, taču vajadzētu attīstīties jūtziņai. Bet savstarpējā noniecināšana ir viens

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

11.nodaļa: Apsēstība

no visapkaunojošākajiem grēkiem. Nezinu labāka apzīmējuma, kā grēks, tik postošs ir savstarpējas iznīcināšanas darbs. To var izskaidrot kā zināma veida apsēstību, bet jākaunas tiem cilvēkiem, kuri pieskārušies Sākotņu izzināšanai, tomēr pakļaujas tādām zemām stāvoklim. Lai noniecinātāji un postītāji padomā par savu apziņu. Viņi ir tālu no sirds ugunīm.

216.

Atgādināsim visiem mazdūšīgajiem un apsēstajiem, kuriem neriebjas likt lietā zaimus un nodevību. Nav ļaunākas parādības, kā Esamības Hierarhiska Sākotņu neizpratne.

217.

Ņemiet vērā, ka visi apsēstie vienmēr ļoti zaimojoši atsaucas par Mācību, tā ir viņu visstiprākā pazīme.

218.

Jūs esat lasījuši par balsu sadzirdēšanas epidēmiju. Organisms darbojas kā radio uztvērējs. Šāda jūtīguma paasināšanās varētu būt derīga, bet nelaime tā, ka tad, kad tuvojās daži noteiktie kosmiskie termiņi, cilvēku apziņa izrādās stipri atpalikusi. Tādējādi labuma vietā ļaunums, kas veicina apsēstību. Daudz tādu pašu kroplību rodas arī citās nozarēs, kad mehanikas nomāktā apziņa grimst neprātā.

219.

Nav jādomā, ka tikai karmiskie apstākļi vien rada svārstīšanos. Cēlonis bieži meklējams apsēstībā. Pats svārstīgais domā, ka viņam jābūt uzmanīgam, kaut jel šādas rūpes skartu tikai viņu pašu vien! Daudzu svārstīgo pagātne var būt pamācoša skolām.

220.

Nogurumu, protams, izsauc nevis pavasaris, un arī ne rudens, bet strāvu sablīvējums spiež uz centriem. Citādi arī nevar būt, ja rosās apsēsta un satrakoto leģioni. Nav jābrīnās, kad tālajos kontinentos apsēstie sāk izrunāt vienādas formulas. Neredzamās Pasaules Pašvaldei ir kopējs Avots. Tiklab Gaisma, kā arī tumsa ir monarhistiska. Ļoti pamācoši izsekot pasaules domai. Abās pusēs redzams īsts sadalījums, jo katra pase liks lietā savas pūles un noteiktas metodes. Tādējādi pat no Zemes plāna ir iespējams izsekot spēku sadalījumam un izprast karapulku virzīšanos.

221.

Pierakstīsim un sacīsim ārstam par apsēstību. Patiešām, ir sastopami gadījumi, kad apsēdējs tā iedzīvojies apsēstā ķermenī, ka viņu pašu tikpat kā izstūmis. Tāpat sastopami gadījumi, kad, pateicoties apsēstā dzīvības spēkam, apsēdējs kļuvis tik stiprs, ka viņa izdzīšana nes nāvi. Viņš tik ļoti pārņēmis savā varā apsēstā psihisko enerģiju, ka pēc atbrīvošanas tam zūd dzīvotspēja. Tāpēc izdzīšana vienmēr jāizdara ļoti apdomīgi. Iepriekš mēdz rūpīgi novērot slimnieka uzturu un psihisko enerģiju. Ja novērojams spēku zudums, tad nevajag kāpināt novājinātās sirds darbību. Parasti

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

11.nodaļa: Apsēstība

vieglāk izdzīt tad, kad iestājas trakuma lēkme. Sakāpinātā enerģija palīdz novērst sirds darbības iespējamo pavājinājumu, kas var beigties ar pilnīgu prostrāciju.

222.

Var novērot niknas apsēstības piemērus. Vajag, lai ārsti tiktāl saprastu šādu dzīvniecisku stāvokli, ka prastu darīt galu šai sērgai. Ir pareizi izolēt apsēstos, līdzīgi spītālīgajiem. Var būt arī nedziedināmas apsēstības pakāpes. Zem divējādā spiediena pilnīgi pārvēršas smadzenes un sirds, bet stiprs godīgums un izprotošs gars nepazīst apsēstību.

223.

Kamēr notiek cīņa, tikmēr īstas apsēstības nav. Apsēstības stāvoklī vairs nemēģina cīnīties un savu apsēstību pat neapjēdz. Bet skaidrai sirdij nav jābīstas apsēstības. Patiesums apsēstību nepieļauj.

224.

Labākais līdzeklis pret apsēstību ir pievēršanās Augstākajai Pasaulei. Domas par Augstāko Pasauli izrādās par labāko pretindi. Cildenas domas ietekmē ne vien nervu vielu, bet tīra arī asinis. Asinssastāva eksperimenti atkarībā no domāšanas, ir ļoti zīmīgi.